

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 21Csp/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419201076
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419201076.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní právne zastúpený JUDr. Pavol Pospecha, advokát, Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: R. F., W.. XX.XX.XXXX, M. F. Y.. C.. Š. XXX/XX, XXX XX Ž. W. Q., v konaní právne zastúpený Špireková & Partners, spol. s r. o. so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, o žalobe zaplataenie 818,16 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou prostredníctvom splnomocneného advokáta sa domáhal žalobca zaplataenia žalovanej istiny vo výške 818,16 € spolu so zmluvnou pokutou 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 818,16 € od 05.07.2016 do zaplataenia a to tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku dosiahne sumu 1.500,- € vo výške 5 % ročného úroku z omeškania a to až do zaplataenia. Uplatňovaný nárok dôvodil tým, že uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1.500,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal za zmluvne dohodnutých podmienok uhrádzať, pričom dlh z titulu riadne nesplateného úveru a dojednaných úrokov predstavuje žalovanú istinu.

2. Súd žalovanému žalobu riadnym spôsobom doručil spolu s uznesením v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), tohto vyzval na písomné vyjadrenie k žalobe a uplatňovanému nároku.

3. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu po doručení žaloby písomných podaním zo dňa 15.05.2019 sa k žalobe vyjadril, túto žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť, namietal platnosť uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na skutočnosť, že jeho žiadosť o poskytnutie úveru nebola bez výhrad akceptovaná žalobcom ako veriteľom. Jeho žiadosť o úver (pozri bod 5 zmluvy) nekorešponduje s bodom 6 zmluvy. Došlo k zmene údajov žalobcom ako veriteľom v takom rozsahu, že tieto predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý návrh však nebol zo strany žalovaného písomne akceptovaný a preto považoval zmluvu za absolútne neplatnú. Ďalej namietal bezpoplatkovosť a bezúročnosť uzatvorenej zmluvy s poukazom na Zákon č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s chýbajúcim údajom o termíne splátok úveru a konečnej splatnosti úveru.

4. Postupom v zmysle ustanovenia § 167 ods. 3 CSP spolu s uznesením súd takéto vyjadrenie zaslal strane žalobcu a žalobca podaním zo dňa 12.06.2019 sa písomne vyjadril a uviedol, že zmluva o úvere je tvorená nielen listinou označenou ako žiadosť o úver spotrebiteľského úveru revolvingového typu, ale i prílohou k zmluve o revolvingovom úvere, kde je jasným a zrozumiteľným spôsobom v článku 9.1 uvedená konečná splatnosť úveru. Ďalej poukázal na skutočnosť, že určenie dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4, 5 zmluvných dojednaní je dojednaním, z ktorého možno vyvodiť i termín konečnej splatnosti. Tiež sa vyjadril k otázke uzatvorenia dohody o poskytovaní služieb, kde uviedol, že uzatvorenie dohody neboli podmienkou pre samotné poskytnutie úveru, čo je zrejmé z článku 1 bod 2 dohody, ktorú uzavreli zmluvné strany. Nesúhlasil s namietanou neplatnosťou úverovej zmluvy tvrdiac, že všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom a určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverové zmluvy vyplýva z hmotno-právneho ustanovenia § 493 Obchodného zákonníka. Žalobca tvrdil, že návrh na uzatvorenie zmluvy ako i prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine a rozdielny údaj týkajúci sa RPMN je údajom, ktorý sa nedá objektívne dohodnúť. Takýto údaj má byť vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, potom to znamená podľa žalobcu, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v aktuálnom čase. Žalobca sa vyjadril tiež k otázke vzneseného premlčania zo strany žalovaného tak, že nárok nie je premlčaný, keďže k zosplatneniu úveru došlo 05.07.2016 a žaloba na súd bola podaná 11.03.2019, teda v priebehu plynutia zákonnej objektívnej premlčacej doby.

5. Súd určil vo veci termín pojednávania na deň 05.11.2019, na ktorý strany sporu riadne a včas predvolal. Žalobca sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní, a preto súd v zmysle ustanovenia § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu.

6. Vo veci súd realizoval dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi tak, ako boli tieto stranami sporu súdu predložené, a to Žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, oznámením veriteľa o schválení úveru, oznámením o zosplatnení a doručenkou, predpisom splátok a výpisom revolvingového účtu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Na základe žiadosti zo dňa 17.12.2014 (čl. 9 spisu) o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere súd zistil, že žalovaný požiadal o poskytnutie úveru. V návrhu na uzavretie zmluvy (bod 5 predmetnej žiadosti) sú uvedené údaje i ohľadom predpokladanej RPMN za úver vo výške 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN za úver 36,30 %.

Po schválení úveru žalobcom ako veriteľom pre žalovaného (bod 6 žiadosti) je uvedená výška RPMN 25,52 %, čo predstavuje iný údaj ako je uvedený v predpokladanej RPMN v žiadosti o poskytnutie úveru a to vo výške 26,17 % a tiež je doplnený údaj týkajúci sa úrokovej sadzby úrokov z omeškania vo výške 5,05 %. Zmluvu veriteľ podpísal dňa 19.12.2014.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je tiež zrejmé, že v súvislosti s poskytnutým úverom žalovanému nebol poskytnutý úver vo výške 1.500,- € ako to je uvedené v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu /zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ale suma 1.350,- € s tým, že poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 150,-.

Z prehľadu platieb je zrejmé, že za poskytnutý úver vo výške 1.350,- € ku dňu rozhodovania vo veci tunajším súdom zaplatil žalovaný celkovo sumu 1.173,90 €.

8. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy medzi stranami sporu, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ustanovenia zákona o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka v platnom znení v čase uzatvorenia zmluvy medzi stranami sporu, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 44 ods. 2 toho istého zákona, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

9. Z dokazovania mal súd nepochybne za preukázané, že v návrhu na uzavretie zmluvy (bod 5 žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu) je uvedená iná výška RPMN ako v bode 6 predmetnej žiadosti, ktorý bod predstavuje schválenie úveru veriteľom. Iný a doplnený je aj údaj týkajúci sa ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania vo výške 5,05 %.

Takúto zmenu je nutné vyhodnotiť ako zmenu návrhu na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), ktorú mal žalovaný opäť prijať, a keďže zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, pod sankciou neplatnosti, písomnú formu zmluvy, žalovaný mal opäť zmenu údajov opatriť svojím podpisom a doručiť späť žalovanému. Takýto postup však nebol pri uzatváraní zmluvy od ktorej odvodzoval v konaní i uplatňovaný nárok žalobca preukázaný a súd konštatuje, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu preto nemá písomnú formu a podľa názoru súdu je absolútne neplatná.

Zmena údajov o schválenom úvere žalobcu v čase podpisovania zmluvy samotným spotrebiteľom nebola obsahom tejto zmluvy, a preto žalovaný ako spotrebiteľ takéto údaje nemohol ani len akceptovať. Z tohto dôvodu súd považuje zmluvu za neplatnú (absolútne) s tým, že pre absolútnu neplatnosť je charakteristické pôsobenie účinkov ex tunc (od počiatku) a súd je povinný na ňu prihliadnúť z úradnej povinnosti. Nie je možná ani žiadna konvalidácia. Aj z rozhodovacej činnosti Krajského súdu Banská Bystrica je zrejmé, že v skutkovo identických právnych veciach samotný odvolací súd zaujal totožné stanovisko ohľadom neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré uzatvárala žalobca ako veriteľ so spotrebiteľmi. (15Co/367/2016, 17Co/373/2017, 12Co/351/2017, 12Co/233/2016).

10. Keďže podľa názoru súdu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom z dôvodu absencie zákonom predpísanej písomnej formy a nepochybne žalobca poskytol plnenie v prospech žalovaného titulom úveru vo výške 1.350,- € došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pokiaľ prijal plnenie bez právneho dôvodu.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný okrem iných i z neplatného právneho úkonu a pokiaľ žalovaný neuhradil poskytnutú sumu úveru z titulu vyššie citovanej uzatvorenej zmluvy, došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ustanovenia § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

11. Z predložených listinných dôkazov mal súd jednoznačne za to, že žalobca poskytol pre žalovaného úver vo výške 1.350,- €, na ktorý zaplatil žalovaný ku dňu rozhodovania súdu sumu 1.173,90 €. Žalobcovi tak vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 176,10 € (1.350,- € - 1.173,90 €). Žalovaný však vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovené (§ 101 - § 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa keď k nemu došlo.

14. Súd konštatuje, že plnenie t. j. poskytnutie úveru pre žalovaného žalobca realizoval dňa 19.12.2014 vo výške 1.350,- €. Od tohto okamihu začala plynúť i objektívna lehota v trvaní troch rokov, ktorá uplynula dňa 19.12.2017, a keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 22.03.2019, nepochybne tak učinil po márnom uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby a preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol a to i bez toho, aby zisťoval uplynutie subjektívnej doby.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s využitím ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane úspešnej v konaní priznal nárok na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100 % trov konania. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).